

ČEJKOVICKÝ ZPRAVODAJ

2
2017

Vinařský spolek

Návrat z Francie

Loučení s předškoláky

Cimbál

STÁRCI A CHASA VÁS ZVOU NA TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY

které se konají v dnech
17. - 22. srpna 2017

ČTVRTEK 17. SRPNA

20 hod. - stavění máje

PÁTEK 18. SRPNA

20 hod. - rocková zábava u myslivny

- hraje skupina MASSAGE,
předkapela KEN ALLEN

SOBOTA 19. SRPNA

20 hod. - nádvoří hotelu Albor

- hraje cimbálová muzika MORAVA

NEDELE 20. SRPNA

10.30 hod. - mše svatá

14 hod. - krojovaný průvod obcí
a hodová zábava pod májů

- hraje dechová hudba SOKOLKA

PONDĚLÍ 21. SRPNA

14 hod. - krojovaný průvod obcí
a hodová zábava pod májů

- hraje dechová hudba LÁCARANKA

ÚTERÝ 22. SRPNA

20 hod. - hodová zábava pod májů

- hraje dechová hudba LÁCARANKA

1. STÁREK Marek Opluštil, 1. STÁRKA Šárka Konečná

1. SKLEPNÍK Roman Mařák, 1. SKLEPNICE Kamila Gertnerová

2. STÁREK Petr Vydařelý, 2. STÁRKA Adéla Veverková

2. SKLEPNÍK Matěj Skalička, 2. SKLEPNICE Lenka Juráčková

SLOVO STAROSTY

AUTOR: Ing. Pavel Novotný, starosta obce

Vážení spoluobčané, vážení přátelé,
vždy podle požadavku paní Ritterové na dodání úvodního slova zjišťuji, že už zase uběhl další čtvrtrok, další tři měsíce jsou pryč. Čas je k nám neúprosný, a přesto je spravedlivý, spravedlivý pro všechny. Jen je na každém z nás, jak s ním naložíme.

Přicházející letní měsíce se začínají podobat podnebí ve slunném Chorvatsku nebo někde jinde v přímoří. Současné vysoké teploty a nedostatek srážek vysušují zemi a zdá se, že skutečně přichází oteplování. Naše vinohrady prozatím odolávají a snad se s tímto rozmarem počasí vyrovnají. Snad jim to bude ku prospěchu.

Vysušená polní tráva se již ve dvou případech stala cílem žháře. Jednou hořelo poblíž Nového Poddvorova a podruhé na druhé straně Čejkovic, blízko sadů Zemědělské a.s. v Borových. Velmi mě mrazí při pomýšlení, že někde blízko mezi námi je patrně pachatel, který rád vyvolává zásah hasičů a patrně rád způsobuje škody. Tyto požáry se vyskytovaly i v minulých letech a v některých případech způsobily materiální škody. Prosím všechny občany o obezřetnost a zvýšenou pozornost, kdo a kdy se nám pohybuje v katastru.

Viditelnou změnou se stalo odstranění plotu kolem sběrného dvora. Původní plechový plot, který již dosloužil, byl nahrazený drátěným, průhledným pletivem. Nabízí se nám nezvyklý pohled na sběrný dvůr. Mnoho občanů překvapil pohled na jezírko s lekníny. Vězte, že v tomto jezírku jsou dokonce rybky, které se nechají krmit. Myslím si, že celý areál prokoukl a jeho otevřenost prospěla jak celkovému dojmu,

tak se zlepšila i dopravní přehlednost přilehlé komunikace. V ulici V Chalupách byla dokončena rekonstrukce zborcené kanalizace a místní komunikace byla nově zadlážděna.

V červenci se bude pokládat asfaltový koberec ve dvou ulicích. Bude se jednat o ulici Pod Novosádky a ulici Příhon. V průběhu prací dojde k omezení provozu na těchto ulicích. Zejména ulice Příhon bude mít vliv na zásobování Sonnentoru, Templářských sklepů a všech firem na této ulici. Práce budou probíhat postupně podle harmonogramu prací, který je k nahlédnutí na Obecním úřadě.

Další stavební akcí naplánovanou na letní měsíce bude oprava atrií v základní škole, která bude probíhat v měsíci červenci a v prázdninových měsících se bude demolovat a následně nově stavět další úsek ohradní zdi zámecké zahrady. Tím by měla být obnovena zámecká zeď z pohledové strany od Příhonu a od sýpky.

Ke kulturním nebo společenským akcím v letním období budou patřit již tradičně krojované hody, otevřené sklepy a bylinkové slavnosti. Tyto akce jsou již tradiční a mají pevné místo v kulturním kalendáři Čejkovic.

V září bude nově otevřena nová expozice v Masarykově muzeu k 80. výročí úmrtí T. G. M. K této události plánujeme kulturní odpověď na sokolském hřišti a slavnostní otevření expozice.

V letošním roce se budou opět konat Žně našich předků. Je přislíbena i účast České televize. Tímto Vás všechny na tuto událost zvu.

Přeji všem krásné a slunečné léto a načerpání hodně sil na letních dovolených.

VELKÝ DAR PRO NÁŠ KOSTEL - OSTATKY SV. JANA PAVLA II.

AUTOR: P. Miloslav Čamek, farář

Když jsem uvažoval, co udělat na trvalou památku k 750. výročí našeho kostela sv. Kunhuty, tak mě napadlo po setkání s jedním knězem, že bych mohl požádat o ostatky sv. Jana Pavla II. Uvědomil jsem si, že je to světec, kterého jsme všichni znali. Tříkrát navštívil naši zemi, měl ji opravdu rád a pomáhal nám

v době totality, když byl krakovským arcibiskupem a kardinálem.

Tak jsem po poradě v tomto knězem napsal oficiální žádost kardinálu Stanislawu Dziwiszovi už koncem ledna letošního roku.

Ozval se prostřednictvím svého sekretariátu začátkem června, že ostatky sv. Jana Pavla nám budou odděleny - jde o kapky krve a máme se rozhodnout, jak nám budou předány.

Uvažuji o tom, že bychom mohli vykonat pouť do Polska a tyto ostatky oficiálně převzít z rukou kardinála Dziwisze a potom je slavnostně přivítat u nás doma v našem kostele.

Pravděpodobným termínem bude pátek 11. 8. a sobota 12. 8. 2017. Další podrobnosti budou zveřejněny v příslušné farní stránce.

Sv. Jane Pavle II., oroduj za nás!

SVATÁ ZEMĚ - 5. EVANGELIUM - POKRAČOVÁNÍ

AUTOR: P. Miloslav Čamek, farář

Již potřetí se vracím ke Svaté zemi, kde jsem prožil nezapomenutelné chvíle. V posledním vyprávění jsme skončili na Hoře proměnění, kde se Ježíš ukázal ve své slávě třem apoštolům, při rozmluvě s Mojžíšem a Eliášem. Po návratu do Tiberias a druhé noci prožité na území Svaté země jsme ráno celkem brzy vstávali, abychom se připravili na prožití dalšího naplněného dne. Po nabalení zavazadel a uložení do prostoru v autobuse jsme vyjeli do Judska po Západním břehu Jordánu. Po několika kilometrech jsme přejeli na Západní břeh Jordánu, který patří pod Palestinskou správu. Co jsme hned uviděli, byl nepořádek kolem nás. Byli jsme úplně v jiném světě, kde jsou jiná pravidla, jiné hodnoty, jiné chápání věcí a také člověka. Po asi hodinové cestě jsme přijeli na místo Kasr El Yahud, které je pravé místo Ježíšova křtu. Při cestě nás obklopovala polopoušť. Toto místo bylo teprve před třemi roky otevřeno veřejnosti. Po zaparkování jsme šli na místo, kde teče Jordán, který vytéká z Genezaretského jezera. Mnohý člověk by si myslel, že to bude široká řeka, kde poteče množství vody. Zatím je to větší potok, kde voda pomalu teče. Z naší strany Izrael, přes potok Jordánsko. Nic nebránilo v tom, abychom zde obnovili křestní sliby a my jsme na znamení obnovy křtu pokropili touto vodou všechny účastníky. Po nasednutí do autobusu jedeme do Jericha k ortodoxnímu klášteru. Stále si uvědomujeme, že jsme v jiné kultuře, náboženství, v jiném způsobu života. Projíždíme arabským světem. Přijíždíme pod skalní stěnu, kde je do ní vetkán pravoslavný klášter. Autobus zastavuje a všichni se vydávají pěšky ke klášteru, kde byl Pán Ježíš pokoušen ďáblem. Jedeme stále do kopce a po půl hodině jsme uvnitř. Překvapuje nás, jak je tato budova vestavěna přímo do skály. Pravoslavný interiér kostela je překrásný a starobylý. Vnímáme ticho a ducha modlitby, skrze něhož zakou-

šíme Boží blízkost a na místě, kde Pán stál, je překrásná kaplička a kámen tvoří autenticitu místa. Modlíme se za sílu od pokušení, která na nás často přicházejí. Zastavujeme se u obchůdku, kde si dáváme šťávu z granátových jablek, kupujeme sušené datle. Obchod vlastní arabská rodina, která celá pracuje na svých polích a také v obchodě a vše řídí stará matka a všichni poslouchají, co ona rozhoduje a nařizuje. Pomalu sjíždíme dolů a chceme si dát oběd. Část z nás jde do restaurace a kupuje si jídlo, ostatní zůstávají v autobuse, vtom se ozve rána. Jeden z našich účastníků přecházel silnicí a šel vyhodit nepořádek do popelnice a jak tak přecházel, vytlálo se zatáčky auto. Řidič nezvládl řízení a milého pána srazil a odhodil. Zázrakem se mu nic nestalo, jen byl naražen a šokován tím, co se stalo. To byl opravdový zázrak anděla strážného, že dotyčnému nebylo nic, jen měl odřený loket, naražená žebra. Po nezbytném ošetření mohl s námi pokračovat dál.

Teprve později nám všem nějak docházelo, co se mohlo stát, když byl náš účastník pouti sražen autem. Nasedáme do autobusu a jedeme do Judské pouště. Netrvá to dlouho a už jsme v poušti, která je plná kamení, vyprahlá a pustá. Přijíždíme na vyhlídku ve Vadi Qelt, abychom si udělali hodinovou vycházku touto krajinou. Jdeme směrem k ortodoxnímu klášteru sv. Jiří. Sotva jsme vystoupili z autobusu a už jsou před námi beduíni, kteří hned nabízejí všelijaké věci hned za dolar, hned tři kusy za dva dolary. Opravdu schopní obchodníci. Po cestě si uvědomujeme těžké podmínky k životu zdejších obyvatel. Přicházíme na vyhlídku a před námi v údolí stojí klášter sv. Jiří. Je jako hnízdo vlaštovky přilepené ke skalní stěně. Obdivujeme jeho krásu a zjišťujeme, že má také vymoženosti dnešní doby. Jako had se vine údolím silnice, která prochází mezi kopci. Vracíme se zpět k autobusu a beduíni nás následují. Když nemáme moc zájem nakupovat, tak najednou

sníží cenu a na poslední chvíli přece něco koupíme a oni jsou spokojeni. Naše cesta dál pokračuje na Olivovou horu, do svatého města Jeruzaléma. Přijíždíme od severozápadu a chrámová hora je před námi. Zastavujeme u kostela nazvaného „Pater noster“. Ze silnice přicházíme do prostoru chrámu, který má ze dvou stran ambity. Na tomto místě podle tradice Pán Ježíš naučil učedníky modlitbu Otče náš. V ambitech i kostele je modlitba ve všech světových jazycích. Zastavujeme se u tabule, kde je Otče náš v českém jazyce - modlíme se tuto modlitbu a vzpomínáme na celý náš národ. Opět se přemísťujeme autobusem na další místo, kterým je kostel Betfáge - odkud Pán Ježíš vjížděl na oslátku do Jeruzaléma na Květnou neděli. Slavíme zde mši svatou, uvědomujeme si začátek vrcholu Ježíšova života, kdy se má obětovat na kříži za hříchy celého světa. Po tomto vrcholu tohoto poutního dne odjíždíme do centra Jeruzaléma, do tzv. Starého města, abychom poprvé navštívili chrám Božího hrobu. Vcházíme Damašskou branou a jako bychom vstoupili do úplně jiného světa. Jdeme arabským tržištěm, kde se prodává a nabízí vše možné i nemožné. Tady to žije. Potkáváme spoustu lidí, jedou proti nám traktory vezoucí nejrůznější zboží i nepořádek, který se právě uklízí, mladíci s kárami naplněnými až nad hlavu zbožím, občas nějaké auto a všude je plno lidí. Držíme si své batohy i kabelky, aby nás někdo nemohl okrást. Hlavními dveřmi vstupujeme do chrámu Božího hrobu, poklekáme na místě, kde bylo Ježíšovo tělo položeno po sejmutí z kříže, a modlíme se. Po schodech vystupujeme na Kalvárii, která patří arménské církvi, abychom prožili hloubku lásky Ježíše na kříži. Je tady mnoho lidí, kteří se modlí, uctívají místo, kde byl umístěn Kristův kříž, probíhá pravoslavná modlitba. Opravdu zvláštní místo, tak svaté a zatím mezi křesťany nepřekonatelně rozdělené. Scházíme se na náměstí před bazilikou a jdeme zpět před Damašskou branou, kde nasedáme

do autobusu a jedeme do Betléma, kde bude náš nový domov po další dny naší pouti. Po večeri a ubytování jdeme hned spát. Ráno první skupina o půl páté jde pěšky do baziliky Narození, aby se zúčastnila mše svaté na místě narození Pána Ježíše. Celé město ještě spí, ulice jsou prázdné a žádná auta nejezdí. Přicházíme k bazilice, jdeme postranním vchodem a směřujeme k jeskyňce narození. Úderem páté hodiny vstupuje italský františkán, který celebruje mši svatou. Je nás tady kolem třiceti věřících. Zvláštní atmosféra naplňuje toto místo. Cítíme zde něco nadpozemského, co vstupuje do našeho života. Po mši svaté zpíváme Narodil se Kristus Pán a Tichá noc. Vánoce jsou zde a nyní. Vracíme se s kopce dolů do hotelu. Po tělesném občerstvení jedeme na Pole pastýřů, kde se zjevili andělé a oznámili narození Mesiáše. Dýchá na nás překrásný areál s kostelíkem, který tuto událost ozřejmuje. V kostele se modlíme a prohlížíme si nástěnné obrazy. Jdeme k jeskyni pastýřů, kde máme slavit mši svatou. Zatímco se ostatní poutníci připravují, já s otcem Lukášem se jdeme připravit do sakristie. Přicházíme zvenku do jeskyně, kde slavíme mši svatou. Je to tady také

tak autentické, jako by několik chvil před námi odešli pastýři se svými stády, aby se šli poklonit nově narozenému Spasiteli. Nová zkušenost s Boží prozřetelností, která učinila pastýře prvními lidskými svědky Ježíšova narození. Odjíždíme směrem na Kumrán do Judské pouště. Prvním cílem je pevnost Masada, která se vypíná 560 m nad Mrtvým mořem. Zastavujeme na parkovišti a jdeme k lanovce, která nás vyveze na vrchol. Po výstupu obdivujeme velikost této náhorní roviny. Více jak 1,5 km² je veliké toto místo. Ve své době nedobytná pevnost, která svou strukturou a vybavením byla nezávislá na okolí. Vidíme zde téměř neporušené ležení římské legie, která se snažila Masadu dobýt. Když se jí to podařilo, nenašli tam nikoho živého, protože si její obránci vzali život, vše vydali plamenům, jenom sklady s jídlem byly neporušeny, aby si dobyvatelé nemysleli, že je vyhladověli. Oni nechtěli padnout do římského otroctví, proto si raději vzali život. Zajímavé místo, kde se spojuje statečnost s odvahou, svoboda s obětí. Vracíme se do údolí, kde na nás čeká autobus, a pokračujeme k Mrtvému moři. Při příjezdu na místo fouká docela silný vítr, ale před koupáním

nás to neodradí, jdeme se převléci do plavek a už sestupujeme k moři. I když je téměř konec listopadu, voda je teplá a nepředstavitelně slaná. Nadnáší nás jako bychom byli jako větvička, tak je hustá nerůznějšími minerálními solemi. Je to balzám na pokožku, zvláště na nejrůznější ekzémy a oděrky. Než jsme se nadáli, je už téměř večer a musíme se vrátit zpět do Betléma do našeho hotelu. Všichni jsme byli každý den obohaceni mnohými dary, které nám Pán dával na těchto posvátných místech jeho života. Zakoušeli jsme jeho blízkost a přítomnost na těchto autentických místech.

Začíná doba dovolených, tak přeji všem rodinám, dětem, mladým lidem, aby to byla doba odpočinku a zároveň doba hlubokého obohacení zážitky a také blízkostí a přítomností Boží, kde Pán nechává zakusit svoji prozřetelnost a velkorysost své lásky. Nezapomeňte v tomto období na svoji modlitbu na nedělní mši svatou a přinesme do svých domovů i do farnosti to, čím bychom se mohli poučit, obohatit a zavést v rodině i v životě farnosti. Vyprošuji všem Boží požehnání a ochranu na cestách a dovolených a šťastný návrat domů.

ŽEHNÁNÍ KŘÍŽE

POZVÁNÍ

Sekce pro mládež České biskupské konference pořádá **Celostátní setkání mládeže v Olomouci** ve dnech **15. - 20. 8. 2017**.

Tato akce je určena pro mladé od 14. do 30 let věku. Jde o setkání s přáteli, atraktivní workshopy, poznání nových lidí, slavení eucharistie, setkání s biskupy, známými osobnostmi, zajímavá témata, sporty, relax, skvělá hudba, pouť rodin. Je možné se hlásit na www.olomouc2017.signaly.cz. Přihlášené zájemce mohou vzít autem do Olomouce v úterý 15. 8. 2017.

OHLÉDNUTÍ ZA NOCÍ KOSTELŮ A FARNÍM DNEM

AUTOR: P. Miloslav Čamek, farář

Také letos jsme se zapojili do iniciativy „Noc kostelů“. Začínali jsme mši svatou a po ní byla pěkná scénka dětí z Misijního klubka ze Starého Poddvorova, které si připravily velikonoční příběh Ježíše Krista. Jejich zaujatost pro věc a ztvárnění bylo opravdu podařené a pěkné. Dalším pěkným momentem bylo představení Misijního klubka, které představila pí. Kuchařová. Následovala komentovaná prohlídka kostela, která měla za cíl uvést účastníky do ducha tohoto místa. Krásným zážitkem byl varhanní koncert sl. Markéty Varmužové z Místřina, vnučky farníků ze St. Poddvorova. Velkou pozornost zaujaly účastníky fotolisty z farní kroniky, kde si mohli účastníci uvědomit události, které prožili. Zakončením bylo svátostné pozhánání.

V neděli Božího těla se konal II. Farní den. V 15.00 hod. začala hrát hudba složená z čejkovických muzikantů, která více jak půl hodiny hrála k poslechu a k dobré náladě všech. Po uvítání účastníků dostal slovo chrámový sbor, který zazpíval rytmické křesťanské písně. Ženský sbor „Levan-dula“ nás svými melodiemi obohatil o krásu lidové písně a kouzlem folklóru. Mužský sbor ukázal pestrost témat a krásu mužského zpěvu. Pan Opluštíl svými krásnými koňmi a svezem účastníků po vesnici dotvářel svátečnost a pěkné společenství celého Farního dne. Opravdovým darem bylo být spolu, povídat si, poslouchat, zapívat si a mít čas na sebe. A tak vytvářet pěkné společenství, kde se lidé mají rádi a kde uprostřed nás je Pán. Děkuji všem, kteří tyto akce připravili, těm, kteří účinkovali a také všem, kteří se jich zúčastnili. A těším se na další společně prožité chvíle.

VÝSLEDKY CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE OBCÍ „O KŘIŠŤÁLOVOU POPELNICI 2016“

V třídění obalových odpadů je ČR na evropské špičce. Kde ale lidé třídí ve všech směrech nejlépe? Odpověď nám dávají výsledky celostátní soutěže obcí v třídění odpadů „O křišťálovou popelnici 2016“. Jména těch nejlepších byla odtajněna tradičně na slavnostním večeru v Hradci Králové v rámci konference Odpady a obce 2017. Ceny předali zástupci autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s., která je vyhlášovatelem soutěže.

LETOS SE DO CELOSTÁTNÍHO FINÁLE PROBOJOVALA TATO PATNÁCTKA MĚST A OBCÍ:

Jablonec nad Jizerou, Jaroměř, Jihlava, Lanškroun, Olomouc, Opava, Rychnov nad Kněžnou, Šternberk,

Uherské Hradiště, Velké Meziříčí, Zábřeh, Čejkovice, Lety, Ořech a Putim.

V letošním 13. ročníku soutěže „O křišťálovou popelnici“ si putovní trofej, na níž přibýlo právě jméno nového vítěze, odvezli zástupci Jihlavy. Kromě křišťálové popelnice získali i šek na 150 tisíc korun. Na stříbrnou

příčku vystoupalo město Lanškroun – to si za své poctivé třídění odneslo 100 tisíc korun, z třetího místa se pak radovala obec Lety, kam putuje 70 tisíc korun. Tyto finanční odměny jsou určeny na další zkvalitnění nakládání s odpady. Kromě finančních odměn dostala obě města za své snažení také menší křišťálové popelnice.

CIMBÁL

Milí čejkovičtí občané, velmi mě potěšilo, když mi bylo nabídnuto napsat článek do Vašeho občasníku. Jsou zde totiž fakta, na která bych chtěla s velkou radostí upozornit a nosím je v mysli už dlouhou dobu. Jak možná někteří víte, od ledna letošního roku probíhá pod záštitou ZŠ Čejkovice výuka hry na cimbál v tamních prostorách. Cimbálovou třídu v současné době navštěvuje šest mladých muzikantů.

AUTOR: A. Můčková, Hroznová Lhota

Pro začátek mi dovoluť zabrousit do minulosti a ke svým pocitům. Když se začalo spekulovat o myšlence, že bych v Čejkovicích mohla začít cimbál učit, byla jsem velmi nadšená. Krásná obec známá mi z dřívějšíka, vlídní a dobrosrdeční lidé a navíc i zázemí (pro mě povětšinou úzce spjato s ženským pěveckým sborem Levan-dula). To jsem ovšem ještě netušila, jaké přízně se mi dostane. Že přijdu a na mou výuku a nové žáčky bude čekat zbrusu nový cimbál od předního českého výrobce, pana Všianského z Brna, o nějž se zaslouží sami Čejkovičtí. Že nebudu muset řešit místo, kde by výuka mohla probíhat, krásná třída základní školy vybavená od křesla a stolu až po skříňku s klíčem na noty bude již zařízená Zkrátka, vše, co je potřeba.

Považte sami, může si mladá, začínající učitelka přát víc než takové zázemí?

To vše jsou ale věci dlouho minulé. Celý uplynulý školní půlrok jsme s dětmi pilně pracovali a kromě samotné hry na cimbál se částečně zabývali i všeobecnou hudební naukou nebo zpěvem. Snažení pak

přirozeně vyústilo v závěrečnou besídku, která proběhla 30. 6. 2017 ve vestibulu školy. Vystoupili zde tito žáci: Filip Červenka, Jakub Prčík, Natálie Janošková, Elena Opluštilová a Jana Janošková. Odvážně se postavili k velkému úkolu – prvnímu veřejnému hraní před obecním – a tohoto úkolu se zhostili báječně. Spolu s cimbalisty ale pomyslné jeviště patřilo také sborečku dětí ze ZŠ Čejkovice pod vedením paní učitelky Jany Trávníčkové, jejichž hlasy znějící dlouhými školními chodbami dojaly nejednoho posluchače k slzám. Anička Havlíková, která je absolventkou 7. ročníku ZUŠ v Bojanovicích, obohatila besídku hrou na klavír. Podařilo se nám všem, myslím, vytvořit krásné odpoledne s milou atmosférou, v níž se mísil duch pohody a podpory od blízkých diváků z hlediště, ale také punc slavnostnosti a důležitosti, neboť pro mnohé malé muzikanty to znamenalo sebrat kus odvahy a překonat sám sebe.

Na závěr mi ještě dovoluť několik poděkování, která si níže zmínění zaslouží. Jsou to: Manželé Manišovi

ze ZŠ Čejkovice, za velmi vstřícný přístup a velkou podporu po celou dobu výuky, rodiče a prarodiče žáčků cimbalistů, kteří svou bezmeznou ochotou podpořit pomáhají k důsledné výuce a činí ji tak efektivnější a radostnější pro nás všechny, p. uč. Jana Trávníčková – za přípravu a organizaci besídky, za nacvičení programu s dětmi ze sborečku, ale také za veškerou pomoc, organizaci a velkou péči a také neméně důležitý dědeček Jan Uprka, který koupil pro děti do třídy potřebný stojan na noty, vlastnoručně vyrobil obaly na paličky, dodal na besídku občerstvení pro účinkující... zkrátka zachovává velkou a stálou přízeň.

Věřím, že vychovávat v dětech citění hudebního krásna má smysl nejen pro ně samotné jako citlivé bytosti, ale také pro obec Čejkovice a vlastně celý náš krásný kraj, výjimečný zrovna tradicí lidové kultury a bohatstvím lidové písně. A já osobně jsem šťastná, že se tohoto obohacujícího procesu mohu účastnit.

Děkuji a přeji Vám všem krásné letní dny a dětem sladké prázdniny!

MASARYKŮV DOMEK ZNOVU OŽIJE V ZÁŘÍ

AUTOR: Václav Otáhal

V září tohoto roku se občané naší obce mohou těšit na slavnostní znovuootevření Masarykova domku a jeho stálé expozice. Obec Čejkovice a Hnutí Brontosaurus Čejkovice, které v letošním roce slaví 10 let svého fungování, chtějí tímto projektem společně oživit odkaz T. G. Masaryka v rámci 80. výročí jeho úmrtí, které připadá na datum 14. září 2017.

Během rekonstrukce dojde hned k několika významným inovacím, které expozici zmodernizují a zatraktivní. První plánovanou změnou je celkové prostorové řešení interiéru, po jehož úpravách bude domek přístupnější většímu počtu návštěvníků a bude nabízet širší možnosti svého využití. Novou součástí expozice bude datový projektor a promítací plátno, které budou sloužit jak k projekci nově vznikajícího dokumentu o T. G. Masarykovi, tak pro účely autorských čtení, cestovatelských besed či nejednodušších vzdělávacích seminářů. Věříme, že tento krok povede k aktivnímu využívání vnitřních prostor domku a umožní tak např. i paralelní konání různých kulturních akcí v jednom termínu. Další technickou inovací bude rekonstrukce audio nahrávky, která současnou expozici doprovází. O propůjčení hlasu nahrávce v současnosti jednáme s ČRo Brno. Vizualní stránku expozice doplní velká tapeta T. G. Masaryka.

Součástí slavnostního znovuootevření expozice bude kulturní program v duchu masarykovské doby. Návštěvníci se mohou těšit na místní i přespolní umělecké soubory, občerstvení připravené podle tradičních receptů našich předků, tradiční dovedností soutěže jako koulení obrouče, střelba z praku nebo hod kudlou a na řadu vzácných hostů.

Celý program se bude odehrávat před Masarykovým domkem a na hřišti u Sokolovny v neděli 17. září 2017 od 15 hodin.

Věříme, že tento projekt bude nejen důstojným uctěním památky prvního československého prezidenta, ale také začátkem nové éry Masarykova domku, která bude udržovat odkaz této významné osobnosti stále naživu jak pro nás, obyvatele Čejkovic, tak pro turistické návštěvníky naší obce.

Přijďte si proto společně s námi vychutnat třetí zářijovou neděli a načerpat sílu a inspiraci do nadcházející sezóny vinobraní.

NÁVRAT Z FRANCIE

AUTOR: Jara Novák

V pondělí 26. června v odpoledních hodinách se vrátila z Francie naše známá žakovská dechová hudba Mutěňané – Čejkovjané. Kapela přijala pozvání na slavnosti květinových kočárů, do Normandie, do městeček Allouville a Fauville, asi 40 km od pobřeží Atlantiku. Na pozvání organizátorů akce a pana starosty města se vydalo na cestu 32 výletníků. Odjezd byl stanoven na čtvrtek 22. června v 18 hodin od čejkovického kina. S malým zpožděním jsme se vydali na 1 500 km dlouhou a asi dvacetihodinovou cestu autobusem. Všichni jsme měli z dlouhé cesty obavy, ale nakonec nám cesta, díky výborným řidičům, docela utekla a tak nás mohli organizátoři a pan starosta, unavené z cesty, přivítat a pohostit malým občerstvením.

Naše kapela se prezentovala ve slováckých krojích, ale také v bílých košilích, s novými červenými vázankami, ozdobenými hudebním motivem. Svými písněmi jsme potěšili posluchače v atriu moderního Senior klubu, posluchače při obědě na náměstí městečka nebo posluchače v průvodu účastníků večerního slavnostního ohňostroje. Ovšem nejvíce se naši muzikanti vyznamenali v průvodu alegorických květinových kočárů. Hráli dvě a půl hodiny do pochodu přes celé město a to za velmi slunečného počasí. Nutno dodat, že takto hráli do pochodu poprvé a docela jim to šlo. Obdivoval jsem jejich neskutečný výkon v jejich třinácti letech. Kromě hudebního výkonu

bylo možné sledovat a obdivovat jejich úžasnou morálku, disciplínu, nasazení, radost ze hry a přátelské chování jeden k druhému. Na našem zájezdu nechyběl ani výlet k Atlantiku, kde jsme na pobřeží Normandie, kromě příboje vln, mohli sledovat nádhernou drakiádu. Bylo o nás ve všem hezky postaráno, a tak patří dík francouzským pořadatelům a všem, kteří se na slavnostech podíleli, ale také všem našim Obecním úřadům, které nás na cestu patřičně vypravily.

Vrátili jsme se unaveni a šťastni domů, neboť co je doma, to se počítá.

VINAŘSKÝ SPOLEK

AUTOR: Jaroslav Pavka

Vážení spoluobčané a vinaři Čejkovic, v březnu letošního roku byl v Čejkovicích založen nový spolek **Vinaři z Čejkovic, z. s.**, který je oficiálně registrován u Krajského soudu. Zakládajícími členy jsou vinaři Jaroslav Pavka, Leoš Urbánek, Ondřej Konečný, Petr Novotný, Petra Domanská, Tomáš Hnidák, Martin Pavka a Zdeněk Drábek.

Myšlenka a následné rozhodnutí k založení spolku vznikla v zimním období, kdy jsme se setkávali při ochutnávkách mladých vín. Rozhodli jsme se založit vinařský spolek, ve kterém by členy pojila pokora, vzájemná úcta ke všem jednotlivcům a propagace výhradně vín vyrobených z hroznů vypěstovaných na jihomoravských vinicích. Samozřejmostí je i respekt k vinařské práci a vinařství na jižní Moravě.

Hlavním cílem spolku je sdružovat vinaře (i malé), kteří se nebojí a mají chuť propagovat a prezentovat svoji každodenní a náročnou práci ve vinařském oboru. Jsou stejného smýšlení a principů a chtějí propagovat vinařství v Čejkovicích, svoje vína, vinařskou turistiku a kulturu.

Spolek **Vinaři z Čejkovic, z. s.** se sídlem **Peckova 29, Čejkovice**, je dobrovolným sdružením fyzických

a právnických osob, kdy členství není vázáno na trvalý pobyt v obci Čejkovice. Všichni členové vyrábí vína podle svých možností a schopností. Část členů jsou profesionální vinaři - rodinná vinařství - a vyrábí vína do oficiální distribuce a část členů spolku jsou vinaři, kteří vyrábí vína pro vlastní potěšení a pro konzumaci svoji, vlastní rodiny a přátel. Pro všechny z nás je ale práce ve vinařství především potěšením, relaxací a víno radostí a láskou. Silnou stránkou je, že všichni členové se snaží udržovat a dále rozvíjet rodinné vinařské tradice, které jsou u nás založeny na produkci kvalitních vín. Proto se již v příštím roce chystáme upřít akce na propagaci našeho spolku, naši práce a především našich vín.

Proto bychom tímto rádi pozvali mezi sebe, do našeho spolku, další nadšence jak z řad vinařů, ale i vinařek. Tedy všechny, co mají odvalu a chuť prezentovat svůj um a svoji práci ve vinařství všem zájemcům o víno. Další informace poskytneme na výše uvedené adrese nebo na níže uvedených telefonních číslech.

Jaroslav Pavka,
Předseda spolku, tel: 604 435 069

Leoš Urbánek,
Místopředseda spolku, tel: 774 077 526

KŘÍŽ NA VĚTŘÁKU

AUTOR: K. Hlinecký, M. Ritterová

Kříž stojí v mezi nad křižovatkou cest u viniční trati Díle u větřáku, která se nachází v jihozápadní části čejkovického katastru. Kříž je tvořen dvěma mohutnými břevny, jehož konce jsou chráněny oplechováním. Původně byl opatřen malovaným korpusem Krista na plechu, ten už ale dnes není vidět. Postupem času barevná malba oprýskala a zůstal pouze samotný korpus. Chráněn je půlkruhovou plechovou stříškou lemovanou malými půlkruhy. Z plechu je také vystřížena destička s nápisem INRI, monstrance a kalich s hostií. Celý kříž je ve spodní části přišroubován na betonovém sloupku. Pod křížem roste zimostráz vždyzelený (krušpánek) a vedle něj je stará hrušeň. Kříž zde stojí od roku 1932. Z pamětní knihy městečka Čejkovic se dozvídáme podrobnější informace o donátorech a jeho vysvěcení: „Dne 19. června 1932 byl posvěcen nový dřevěný kříž U větřáku. Kříž zbudovali ke slávě Boží manželé Josef a Juliana Opluštilovi, rolníci číslo 128. S průvodem šlo se ke kříži, kde měl kázání kaplan Jaromír Pařízek, kříž byl posvěcen Janem Doupovcem a ke konci byla sbírka. Totiž každý obešel kříž, polbil jej a položil dar. Na udržování kříže složena zakladateli nadace 100 Kč.“ O autorovi, který kříž zhotovil, bohužel prameny mlčí. Tento kříž byl postaven na místo starého sešlého kříže, který původně daroval ke slávě Boží Fabián Zemánek a světil se v roce 1886. O starším kříži nemáme dalších zpráv. Dle záznamů z I. vojenského mapování však víme, že kříže na tomto místě stávaly již dříve. Kříž je vyznačený i na indikačních skicách z roku 1827 a 1872. Ke kříži se dříve chodilo během křížových dní, kdy se obcházely jednotlivé viniční trati.

Aby za pár let nedošlo k situaci, že se nebude vědět, kdo dal kříži U Větřáku novou podobu, je dobré tuto důležitou událost zapsat.

První popud k obnově kříže na Větřáku přišel v době vinobraní v roce 2016, kdy pan František Veverka č. 220 spolu se svými kamarády, kteří přijeli pomoci se sběrem úrody hroznů, chtěli kříž opravit pomocí nového nátěru. Při bližší obhlídce zjistili, že stav kříže je tak špatný, že nátěrem by se nic nevyřešilo. Tímto zjištěním byla zahájena kompletní obnova kříže, která trvala do 21. května 2017, kdy byl kříž za účasti veřejnosti pozhénán a začal jeho nový život. Oprava spočívala v tom, že špatné části svislého dřeva byly vyspraveny, vodorovná část musela být celá nahrazena novým. Práce se dřevem se ujali stolaři Václav Opluštil č. 277 a Jaroslav Hubáček č. 663. Podle výtvarného návrhu Josefa Sýkora ml. č. 150 tělo Krista vyrobil z nerezového plechu pan Miroslav Moravanský č. 89.

Poděkování patří především panu Františku Veverkovi a všem, kdo jakýmkoli způsobem pomohli s obnovou této místní památky i těm, kteří se zúčastnili malé slavnosti žehnání kříže, patří dík.

LEVANDULA CD

„Dobrý den, zdraví Vás ženy ze souboru Levandula z Čejkovic. Udělte si prosím chvilku čas a přečtěte si náš článek (nejlépe do konce), který jsme formou dopisu posílaly místním vinařům a podnikatelům s prosbou o finanční pomoc. Pokud i vy, ostatní Čejkovičtí, jste ochotni podpořit námi prezentovaný folklor, budeme velmi vděční a předem děkujeme.“

AUTOR: Jana Trávníčková, vedoucí sboru

Jsmo spolu 4. rok, cítíme ale čím dál víc, že ty naše zkoušky, nácviky, zpěvy a vystoupení jsou něčím víc: společenstvím žen, které krása a neopakovatelnost lidové písničky úžasně spojuje. No a tím taky vznikl náš sen - natočit své zpívání na CD a potěšit nejen sebe, ale všechny milovníky folkloru. Chceme, aby do povědomí lidí pronikly ne tak docela známé písně našeho hanáckého Slovácka, aby se uchovaly a zpívaly.

Aby naše CD bylo pestré, pozvaly jsme i hosty – přední

ZVEME VÁS NA ŽŇA

AUTOR: za Mužský sbor Révokaz – Jara Novák

Vážení příznivci pěkných starých dobrých věcí a zvyků, hospodáři, hospodyně i vy ostatní, kterým není jedno, že na poli obilí dozrává a že je potřeba ho kosama požat a cepama vymlátit. **Letošní, už 5. folklorní pořad Žňa našich předků bude natáčet ČT Brno, v čele s panem režisérem Petrem Ryšavým, do pořadu Folklorika.** Proto musíme akci dobře připravit a potřebujeme také Vás, diváky, kteří dokážete ocenit naši odvahu a snahu všech účinkujících, kteří v našem pořadu vystoupí. Budeme rádi, když se s námi zasmějete a za naše výkony nám zatleskáte. Chlapi z Révokazu už kují kose, dětský folklorní soubor Čejkovjan pilně nacvičuje své vystoupení a také ženský sbor Levandula připravuje žňové písně, zrovna tak, jako loni. Aj letos nám Anežka upeče dobrý domácí chleba a Majka uvije dožínkový věnec. Jiřinka si chystá průvodní slovo a poprvé se zapojí i divadelní soubor a tanečníci souboru Zavádka. Můžete se těšit aj na krátký průvod s dožínkovým věncem za doprovodu Dětské dechové hudby Mutěňané – Čejkovjané. No a Mirek, ten nás šeckých na svém voze povozí.

Přijďte za námi **v neděli 23. července ke kapličce pod Novosady. Začínáme v 15.00 hodin.** Dobrou náladu si doma nezapomeňte!

cimbalistku a zpěvačku **Magdalenu Múčkovu** (která bude mít na starosti i režii), její dceru **Annu Múčkovu**, neméně skvělou cimbalistku a zpěvačku, **cimbálovou muziku Šmytec**, výborného zpěváka **Michala Janoška** - sólistu BROLNu - a malý **sboreček dětí** z místní ZŠ.

Do realizace celého projektu se samozřejmě zapojujeme každá i finančně, natočit CD ale obnáší spoustu výdajů a to už je bohužel nad naše možnosti. **Dovolujeme si proto obrátit se na Vás s prosbou, jestli byste nám nemohli trochu, dle svých možností, pomoci:**

- *bud' sponzoringem, určitým finančním obnosem*

- *nebo objednááním určitého množství CD (vlastně předem odkoupeným), které Vám mohou posloužit jako vhodný a věřím, že i kvalitní dárek pro dobré klienty. Běžná cena CD je 250 Kč. Jakmile budou na světě, dodáme Vám je. Budete zde samozřejmě uvedeni jako sponzoři.*

V případě Vašeho zájmu a ochoty nás podpořit máme návrh. Jste pracovně hodně vytížení, proto vedle možnosti předat nám osobně finanční hotovost, kterou jste ochotni poskytnout, by byla možnost přeposlát tuto částku na náš účet. **Číslo účtu: 1014546455/6100.** Do zprávy pro příjemce uveďte prosím: **Levandula + Vaše jméno + počet CD.**

Velice Vám děkujeme za pochopení, laskavost a omlouváme se za troulalost.

MŮJ RODNÝ DŮM

AUTOR: Jenda Otáhal

Také na „horním konci“ se v Čejkovicích nacházely v minulém století dva domy s rodinami Otáhalů. Nutno podotknout, že v době mého dětství se Čejkovice dost zásadně, byť neúředně, dělily na horní konec (od kostela nahoru) a dolní konec / od kostela dolů). Obyvatelé na území pod zámek a na Včelíně se při našich klukovských bojích „horňáci proti dolňákům“ přidávali na tu stranu, která se zdála na pohled silnější – ostatně i nyní tak ještě činí lidovci ve vládách ČR. Někdy se nechali strhnout do bojové akce i dospěláci a ti pak většinou bojové tažení rozhodli.

Prvorozený syn prastářečka Josefa Otáhala se narodil v jeho prvním manželství, když se oženil v roce 1848 s Julianou Kmentovou (*1837 - +1873), která měla v té době 21 let. Až 24. září 1866 se dočkali manželé Otáhalovi narození syna a dali mu jméno po českém světcí Václav (v Kronice je zapsán jako Wenzel). Ten se v dospělosti přiznal do domu č. 24 a měl se svou ženou Marií 8 synů a 1 dceru. Stal se zakladatelem „větve rodin Otáhalů na dolním konci“, v rodném domě dožili synové František a Cyril. Pamatuji si tohoto stařečka z mých příhodů ze školy, vysedávajícího na chodníku před domem i v létě v dlouhém kožichu a baranici. Když nám v náboženství vykládal farář Václav Skalník o Metuzalémovi, ožíval v mých představách právě jako stařeček Václav. Dožil se 89 let a zemřel 31. března 1955.

V sousedním domě č. 25 žila v 19. století rodina Jana Oslzlého, který se přiznal ke své ženě Kláře z blízkých Velkých Bílovic. O první manželce Kláře zatím mi nic konkrétního není známo, toto manželství bylo asi bezdětné, neboť o dětech při následném dělení rodového majetku není nikde žádná zmínka. Pravděpodobně byla za svobodna Hradilová (viz rozdělování půllánů v období kolem r. 1848 - Dr. Vlasta Fialová ve spisku „Čejkovice za Masarykova mládí“ uvádí na str. 10, že již před r. 1848 žil na č. 209 – později počátkem 20. století přečíslováno na č. 25 - čtvrtlánik Jan Oslzlý; dále na str. 16 uvádí, že když se v Čejkovicích konalo 24. května 1851 tzv. vyvazování z roboty, tak mezi přítomnými občany čejkovickými byl také čtvrtlánik Jan Oslzlý. V rodinném vyprávění kolovala pověst, že za pruských

válce v roce 1866 byli ubytováni v tomto domě rakouští vojáci i s plukovní pokladnou. Brzy odtáhli do památné bitvy u Hradce Králové, ale ten kůň i s pokladnou se prý náhle objevil na dvoře. Stařeček Oslzlý podle ústního podání zazdil hrnek zlatáků někde v domě pro pozdější opravy domu – mnozí rodinní příslušníci později hledali, ale nikdo nic nenašel. Druhá manželka Veronika Otáhalová pocházela z Kobylí na Moravě a byla nevlastní sestrou prastářečka Josefa Otáhala (otec Ondřej Otáhal, ¼ lánik v Kobylí, a jeho druhá žena byla Františka, roz. Kašparová). Veronika se vdávala velmi mladá, teprve 18-tiletá a stařeček Jan Oslzlý měl již přes 60 let), přesto se ještě narodila po čtyřech letech manželství 28. 11. 1880 v domě č. 209 dcera Augustína, druhým jménem Antonie, pozdější má stařenka na Vrbici z maminy strany. Stařeček Jan Oslzlý zemřel v roce 1883, a protože grunt potřeboval hospodáře, tak se mladá vdova Veronika po 3 letech smutku provdala za vdovce Václava Janoška z Vrbice. Ten se po třech letech hospodaření jak na gruntu v Čejkovicích, tak i na svém čtvrtlánu na Vrbici nastěhoval v roce 1889 konečně do Čejkovic. V domě č. 209 zplodili s manželkou Veronikou tři dcery:

– Alojzii *21. 6. 1887 +14. 11. 1995 – provdala se za Fabiana Opluštila, Čejkovice č. 132
– Bedřišku *25. 4. 1889 +2. 4. 1976 – provdala se za Václava Herzána, Čejkovice č. 87
– Marii – provdala se za Jindřicha Kalábka na Vrbici

Václav Janošek zemřel v roce 1897 ve věku 64 let, krátce po jeho smrti se 28. ledna 1898 provdala Augustína Oslzlá – dcera Veroniky z prvního manželství, za Františka Janoška na Vrbici č. 92. Klikatými příbuzenskými vazbami zdědila dům již s číslem 25 moje maminka Ludmila Janošková z Vrbice. Hned po svatbě v roce 1927 se tady s tatínkem Klimentem Otáhalem, jedním ze čtyř synů stařečka Josefa Otáhala č. 19, zabydleli. V domě ještě žila až do roku 1934 maminka stařenka Veronika Oslzlá, která do nastěhování novomanželů Otáhalových velké pokoje pronajímala čejkovským čet-

níkům, sama obývala malou světničku, vařila si v „černé kuchyni, která navazovala na tmavou komoru“. V „černé kuchyni“ byla historická pec, která ústila do rozšířeného komínu, v němž se dalo udit maso. V podlaze byl vstup po příkrých dřevěných schodech do sklepa, kam se ze dvora „rampouchem“ spouštěly sklizené brambory a řepa pro krmení dobytka.

Staletý dům vystavěli neznámí předkové „z pýchovaniska“ a někdy počátkem 20. století ještě byl obestaven nepálenými cihlami - vepřovicemi, které se nazývaly v Čejkovicích kotovice. Stěny byly tak i více než 80 cm silné a dobře izolovaly v létě proti vedru, v zimě udržovaly teplo. Za mého dětství se denně zatápělo jen ve velké kuchyni, kde stávala kachlová pec. Malým okénkem se večer pouštěl teplý vzduch do velké jizby; jenom za velkých mrazů se tady, kde jsme jako děti spávali, přitápělo v malých železných kamínkách, známé jako „vinček“. Zato jsme se ale choulili pod velkými a peřím nacpanými duchoňkami, zpod kterých se ven ráno nikomu moc nechťelo. Jenže poté, když jsem se stal ministrantem a našpřtal se všechny latinské modlitby, již od třetí třídy základní školy nebylo zbylí a každodenně před sedmou hodinou vedly mé rychlé kroky do kostela. Jaká slast zalézt ještě po mši aspoň na chvíli i oblečen pod dosud teplou duchoňku!

Kliment a Ludmila Otáhalovi již brzy po svatbě počali v domě č. 25, kam se nastěhovali hlavně díky stařence Janoškové z Vrbice, rozvíjet hospodářské prvky typické pro selský život. Postupně získali pozemky (to zase díky stařence Otáhalové, rozené Stávkové) a pořídili si potřebný dobytek, stroje a nářadí. Ostatně v tomto domě

tenkrát ještě nedávno hospodařil prastářeček Oslzlý, a tak bylo třeba jenom hospodářské budovy poopravit a začít opět užívat.

Mezi domy č. 24 a č. 25, v nichž bydlely rodiny Otáhalovy, byla taková zajímavá ulička, která nebyla z ulice viditelná. Prý tady vedla až někdy do poloviny 18. století kurýrní pošta mezi Brnem a Vídní. Musela se prý nechat jako mezera mezi těmito dvěma domy tak široká, aby tudy pohodlně projel kůň s jezdcem. Do uličky se dalo vstoupit jenom z našeho dvora. Jako malý kluk jsem „do huličky“ moc nechodil, neboť ve mně vzbuzovala úzkost. Dokonce ani slepice či jiná drůbež sem moc nezabloudily. Počátkem sedmdesátých let opravoval soused Cyril Otáhal svůj dům, zboursal část hlavní zdi z ulice a nahradil původní stěnu, která byla z kotovic, stěnou z pálených cihel – musel ji ale posunout asi o 1 metr od silnice. Při tom došlo i ke zrušení památné uličky.

K hrobu prastářečků Oslzlých jsme se chodili s maminkou vždy při návštěvě hřbitova pomodlit. Já jako malý kluk jsem nikdy nemohl pochopit, jak jsme spolu byli spřízněni – však i při skládání těchto zápisů mi trvalo téměř rok, než zapadly všechny do srozumitelné souvislosti a vzájemných vazeb, ale i tak zůstává mnoho otázek nezodpovězených. Nakonec i hrob Oslzlých při nešetrné rekonstrukci čejkovického hřbitova v devadesátých letech zmizel, na jeho místě je pohřben Janek Herzán, svobodný syn Bedřišky Herzánové č. 87. Tak zmizely i poslední stopy po těchto předcích, zvláště když byl v roce 2000 náš rodný dům, naplněný životními osudy svých obyvatel, definitivně zboursán.

PROHLÍDKY TEMPLÁŘSKÝCH SKLEPŮ V LETNÍ SEZONĚ 2017 PROBÍHAJÍ PRAVIDELNĚ:

• **ČERVEN** – 11:00, 13:00, 15:00, 17:00 HODIN
VE ČTVRTEK, PÁTEK, SOBOTU

• **ČERVENEC** – 11:00, 13:00, 15:00, 17:00 HODIN
PONDĚLÍ AŽ SOBOTA

• **SRPEN** – 11:00, 13:00, 15:00, 17:00 HODIN
PONDĚLÍ AŽ SOBOTA.

Mimo pravidelné prohlídky se můžete objednat na telefonním čísle **518 309 011**, v době od 7 – 15.30 hod. Na Vaši návštěvu se těší průvodci a celý kolektiv Templářských sklepů.

SENIORŮ INFORMUJÍ

AUTOR: Ilona Lorencová

a hodnotí činnost za uplynulé tři měsíce roku 2017 (duben, květen, červen). Nově, podle zákona je náš oficiální název Klub seniorů Čejkovice z. s. (zájmový spolek). Provedli jsme „registraci“ u Krajského soudu Brno, naše adresa je Templářská č. 500 (radnice). Spolek podle zákona (u seniorů): „je dobrovolným nevládním svazkem občanů důchodového věku, jejich cílem je společné setkávání a organizování kulturních a společenských akcí pro využití volného času.“

CO SE UDÁLO?

DUBEN 2017:

- 4. 4. Čaje o páté na Orlově se zúčastnilo 41 členů
- 11. 4. Koncert dechové hudby Žadováci v Kyjově - s Barkou Bízovou – plně obsazený autobus – moc pěkná akce!
- 18. 4. Bowling v Baru Nevada – účast 24 členů
- 30. 4. Společná vycházka na Větrák – 13 členů

KVĚTEN 2017:

2. 5. V rámci Čaje o páté jsme navštívili strojírenský závod FG a návazně výrobní areál „Bednářství Eda Bařina“ - účast 40 členů. Areálem firmy FG nás provedl pan Ladislav Kratochvíl – zde jsou jeho slova: Firma FG byla založena z potřeby německých majitelů najít odpovídající objekt a pracovní zdroje k plnění požadavku rozšíření výroby spojovacího materiálu na český trh. Název FG je odvozen od počátečních písmen zakladatelů – Franc a Gutekunst. Až postupně byl přibírán pan Machálek – už bez změny názvu. Nej dřív byla vybrána odpovědná osoba a pak se hledal objekt k pronajmutí s dostatečným prostorem a dobrou přístupností k dálnici. Tak jsme se dostali do objektu Zemědělské a. s. a zahájili provoz výroby spojovacího materiálu. Nej dřív na starých vačkových strojích /olejních/ a postupně, jak se firma rozrostla, tak i na číslicově řízených strojích CNC /computer numeric centr/. Až se firma FG prezentovala odpovídající kvalitou, získala si důvěru německého partnera a bylo možné přistoupit k výstavbě vlastních prostor. Od roku 1999 působí firma v těchto nových prostorách a postupně se rozšiřuje. Většina účastníků závod FG navštívila poprvé. Děkujeme za zajímavou prohlídku a panu L. Kratochvílovi za odborný výklad, všem pracovníkům přejeme pohodu, spokojenost a na pracovišti dobré kamarády.

Výrobní hala „Bednářství“ má rozlohu 300 m2 plus hektarová prostranství s uskladněným materiálem – dřevem pro výrobu sudů. V nové provozovně se vyrábí od roku 2011. Pan Eduard Bařina pokračuje v rodinné tradici – výrobě dřevěných sudů – už v pátém pokolení. Současná firma se zabývá nejen výrobou sudů, ale i řezbou a řezbářskými pracemi, dále dodává stylová vybavení vináren. Pan majitel nás provedl celým areálem, zavedl nás do výroby „lubů“, kovových obručí, zhotovování a vypalování sudů. Firma dodává převážně na náš trh, část výroby vyváží na Slovensko a do Rakouska. Sudy zhotovují o objemu 5 litrů až 5 000 litrů. V bednářství pracuje pět zaměstnanců, využívají nejmodernější strojové vybavení. Děkujeme panu Bařinovi za prohlídku, ať se stále daří a firma se úspěšně rozvíjí, ať vycházejí jenom kvalitní výrobky. Přejeme celému kolektivu pevné zdraví a úspěchy v podnikání.

16. 5. Bowlingového koulení se zúčastnilo 25 našich členů. 23. - 24. 5. Dvoudenní zájezd do moravskoslezských Beskyd. Cílem prvního dne bylo rekreační horské centrum Sepetná. Po dobré večeři a ubytování v krásných bungalovech jsme využívali možnosti k rekreaci a zábavě – stylová restaurace, koupání v krytém bazénu s whirlpoolem, bowling, procházky horskou krajinou. Ráno jsme vyjeli lanovkou z Trojanovic na Pustevny a po vrcholovém chodníku jsme došli až k soše Radegasta. Odpoledne jsme strávili v lázních Luhačovice. Prožili jsme dva pohodové dny v horské přírodě, trošičku nás strašil déšť, všichni byli moc spokojeni! Tento pěkný výlet pro nás připravila p. Květa Svobodová s manželem. Oběma patří díky!

ČERVEN 2017:

6. 6. Slavnostního Čaje o páté v restauraci Kuželna se zúčastnilo 50 našich členů. Pochutnávali jsme si na grilovaných žebrech a popíjeli dobře chlazené pivočko. Zaměstnancům děkujeme! Den matek, který každoročně vzpomínáme druhou neděli v květnu, slavíme v ČR již od roku 1923. Zasluhu na tom má propagátorka Alice Masaryková – nejstarší dcera prezidenta T. G. Masaryka. V tento den máme příležitost poděkovat našim maminkám i babičkám za všechno, co pro nás v životě udělaly. Při vzpomínce na Den matek nás svými krásnými písničkami přišly potěšit děti z MŠ a ZŠ v Čejkovicích pod vedením paní Mgr. Jany Trávníčkové. Tyto děti chodí do kroužku zpěvu při ZŠ. Dovolte mi pár slov k osobnosti paní Jany. Všichni ji známe jako laskavou a obětavou učitelku jazyka českého a zpěvu, výbornou recitátorku, zpěvačku, ochotnickou herečku. Děti pod jejím vedením vyhrávaly celostátní soutěže v recitaci! Musím vyzvednout její angažovanost v souboru Zavádka, 30-letou práci se souborem Iskérka, který vedla. Dnes úspěšně již čtvrtým rokem vede ženský pěvecký soubor „Levandula“ kde zpívá řada našich členek.

Přejeme paní Mgr. Janě Trávníčkové pevné zdraví, elán do dalších let a sílu ke splnění svých snů. Jani, děkujeme!

13. 6. Posledního „bowlingového koulení“ se zúčastnilo 21 členů. Po prázdninách budeme pokračovat opět s panem Františkem Pešlem.

27.6. Zájezd do Znojma, Vranovskou přehradu a hrad Bítov. Protože nám byl zrušen vyhlídkový vláček po památkách města Znojma, prohlédli jsme si město pěšky. Z Mariánského náměstí jsme prošli „starým městem“ k dominikánskému kostelu Nalezení sv. Kříže. Po prohlídce kostela jsme okolo radniční věže přišli k chrámu sv. Mikuláše. Zaujala nás nádherná výzdoba. Obdivovali jsme rotundu sv. Kateřiny. Přejeli jsme na vranovskou pláž a po obědě jsme vyhlídkovou lodí dopluli až pod hrad Bítov. Po prohlídce hradu zpět lodí k autobusu a hurá domů! Výlet pro nás připravila paní Hana Opluštilová ke spokojenosti všech účastníků. Děkujeme!

ZÁJEZD SENIORŮ DO BESKYD

AUTOR: Václav Odehnal

Zájezd se uskutečnil ve dnech 27. a 28. května. Za hezkého květnového rána vyrazil téměř plně obsazený autobus do Rožnova pod Radhoštěm. Zde byla v hlavním programu prohlídka skanzenu Valašské muzeum v přírodě. Nej dřív jsme si prohlédli historické dílny, poháněné vodními koly. Viděli jsme dílny jako kovářnu, pilu, mlýn, valchu a lisovnu oleje. Dále si menší skupina prohlédla Valašskou vesnici. Všichni navštívili Dřevěné městečko s měšťanskými domy a kostel přenesený ze starého Rožnova. Zvlášť zaujal valašský Slávin se symbolickými hroby některých známých osobností, jako Emila Zátopka, Jiřího Rašky a autora Broučků pro děti Jana Karafiáta. Obědvali jsme v rekreačním středisku Sepetná na svahu Lysé hory, která má výšku 1324 metrů. Lysá hora je známá tím, že zde prší nejvíce v České republice a to se potvrdilo, protože i nám při příjezdu pršelo. Po dobrém obědě jsme se ubytovali v dobře vybavených chatkách, a protože přišlo a bylo chladno, dívali se někteří v chatkách na televizi, jiní si zašli zaplavat do krytého bazénu a několik si zahrálo bowling.

Po snídani jsme jeli za zamračeného počasí k lanovce, po které jsme v sedačkách po dvou vyjeli na Pustevny. Viděli jsme tam vyhořelou chatu Libušín a zachovalou chatu Maměnka, kterou navrhl známý architekt Dušan Jurkovič. Tento navrhl také některé budovy v lázních Luhačovice. Protože bylo nahoře chladné počasí, vydala se jen malá skupinka k soše Radegasta. Cestička byla dlouhá a dál byla ještě kaplička, ke které jsme už nešli, protože začalo poprchat. Cestou k lanovce nás už hezky skropil déšť. Schovali jsme se v restauraci hotelu Tanečnice. V tomto hotelu spal, při návštěvě Valašska v červnu 1928, prezident Masaryk. Využili jsme toho, že přestalo pršet, a sjeli jsme lanovkou k našemu autobusu a pokračovali do Luhačovic. Tam nás čekal oběd v restauraci Elektra. Zbytek odpoledne byla volná prohlídka lázní, už za pěkného jarního počasí.

I přes částečné deštivé a chladné počasí jsme byli spokojeni, že se zájezd vydařil. Poděkování za to si zaslouží organizátorka tohoto zájezdu paní Květa Svobodová a za klidnou a bezpečnou jízdu tam a zpátky do Čejkovic řidič autobusu pan Jan Veverka.

CO PŘIPRAVUJEME

- 11. 7. Jednodenní zájezd seniorů s dětmi do ZOO Brno.
- Během prázdnin uskutečneme několik vycházek a výletů s paní Majkou Neničkovou a paní Boženkou Veverkovou. Moc se těšíme! Tyto aktivity se staly již tradicí. Přidejte se!

Všem seniorům přeji pokojný odpočinek, hodně sluníčka a lásky, ale i dostatek deště.

Věřím, že se i během prázdnin na některé akce sejdem!

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ ČEJKOVICE OSLAVUJE

V letošním roce oslavuje Sbor dobrovolných hasičů v Čejkovicích 130. výročí od založení sboru.

AUTOR: Anežka Hřibová, místostarostka obce Čejkovice

Oheň měl od pradávna pro člověka a na vývoj úrovně lidské společnosti nesmírný význam. Nejprve blahodárný účinek tepla chránil první lidi před zimou a poskytoval ochranu před dravou zvěří, později se člověk naučil připravovat na ohni pokrmy, mýt pomocí něho lesy a měnit je na úrodnou půdu, tavil rudu a vyrábět z ní různé nástroje a nářadí. Oheň byl takto člověku dobrým sluhou. Jakmile však člověk ztratil nad ohněm vládu, měnil se oheň v požár, který ničil výsledky lidské práce a stal se člověku zlým pánem. Člověk poznal, že sám se svými silami nestačí na tohoto velkého nepřítele. Když si dnes připomínáme 130. výročí založení dobrovolného hasičského sboru v Čejkovicích, nutno vzpomenout na doby, kdy lidé poznali, že před požárem se mohou chránit jen kolektivní pomocí.

Myšlenka kolektivní ochrany před požárem je tak stará jako užívání ohně. Pouhá ochota a obětavost lidí bez valných zkušeností, organizace, dostatku vody a hasebního nářadí většinou nestačily zdolat zhoubný živel. Proto se lidé začali sdružovat, zakládat spolky a v nich společně a organizovaně začali bojovat proti tomuto živlu.

Myšlenka kolektivní ochrany obcí a měst byla svým způsobem pokroková. Postupně se směrnicemi a zákonnými úpravami měnila a stále více sehrávala důležitější úlohu při ochraně hodnot vytvořených člověkem. Dobrovolný hasičský sbor v Čejkovicích byl založen v dubnu roku 1887.

Hasiči v Čejkovicích, to jsou dobrovolní členové, každý z nich má své zaměstnání a své povinnosti. Aby mohli práci dobrovolného

hasiče vykonávat, musí absolvovat předepsaná vzdělávání a různá školení a to vše při své práci. Za 130 let činnosti sboru zasvětili hodiny, dny a měsíce obětavě, nezištně a usilovné práce ušlechtilé myšlenky pomáhat druhým při odříkání si svého vlastního já.

Kromě hašení požárů zasahují také při povodních, jiných živelních pohromách, ekologických haváriích, pomáhají při dopravních nehodách a jiných mimořádných událostech. Jejich pomoc je využívána také při společenských událostech v obci, organizují ples, pořádají sběr železa. Již dva roky se věnují výchově mladých hasičů.

Požární ochranu zajišťují zdejší hasiči i pro obec Starý Poddvorov, kde sbor zanikl, a vzhledem k tomu, že obec je povinná zajistit pro své území požární ochranu, využili spolupráci s naším sborem dobrovolných hasičů.

Hasiči jsou v Čejkovicích již 130 let. Patřili a neodmyslitelně patří k naší obci, pomáhali a pomáhají jejím obyvatelům. Na členy sboru dobrovolných hasičů bylo, je a věřím, že vždy bude spolehnouti. Když je cokoliv třeba, i zdánlivě nemožného, tak hasiči jsou vždy ti, co cokoliv splní. A to nadšení jejich a jejich poslání ke službě k bližnímu svému, jak to mají na svém praporu, tak to tam skutečně je a za to si jich nesmírně vážím a nesmírně cením. Dlouze bych hledala slova díky za jejich dobrovolnou a zásluhou činnost a pomoc, ale přece jen jedno slovo, které si dovoluji vyslovit za všechny občany naší obce, DĚKUJEME.

Do další vaší činnosti vám přeji hodně úspěchů a vašim rodinným příslušníkům, kteří se musejí vyrovnávat s vaší nepřítomností, aby měli stále pochopení pro vaši dobrovolnou činnost.

Srdečné poděkování si také zaslouží všichni bývalí členové Sboru dobrovolných hasičů v Čejkovicích.

MLADÍ HASIČI

AUTOR: Igor Bergman

Letošní sezóna se nám příliš nevyvedla. Z celé série závodů pro letošní rok jsme závodili pouze na dvou soutěžích. A to na halových závodech ve Velké nad Veličkou a ve Vracově.

Bohužel nás později potkala příhoda, která nám zabránila účastnit se dalších závodů, kde byl součástí disciplín požární útok. Postihla nás porucha naší motorové stříkačky. V současné době je již opravována a čeká se na dodání objednaných součástek od dodavatele. Díky tomuto jsme nemohli trénovat požární útok, protože bez vody se velmi těžko tahle disciplína provádí. Obzvláště nyní, kdy se děti, které mají funkci strojníka, učí obsluhovat stříkačku.

V letošním roce jsme alespoň získali posilu do našeho kolektivu v podobě Terešky Martincové.

Přes období prázdnin se žádné závody nekonají a další závod nás čeká až v říj-

nu. Bude to závod požární všestrannosti a bude to poslední závod v tomto roce a taky jeden z těch nejnáročnějších, který prověří jak fyzickou našich závodníků, tak i jejich znalosti. Délka tratě závodu je 2km pro mladší a 3km pro starší. Na jednotlivých stanovištích tohoto závodu je čeká střelba ze vzduchovky, základy topografie, uzlování, základy první pomoci, požární ochrana a překonání překážky po vodorovném laně. Závod bude 10. října v Lipově.

Nová závodní sezóna nám začne od března 2018, proto držte dětem palce, protože reprezentují nejenom sebe, ale i celé Čejkovice.

Rád bych také poděkoval všem lidem, kteří se na naší činnosti podílejí a pomáhají. Obzvláště našim sponzorům, za jejich finanční dary na náš provoz.

Také zveme občany Čejkovic, pokud mají zájem, ať se přijdou podívat na naše tréninky. Dozvědí se něco o naší činnosti a můžou nahlédnout do kroniky, kterou si děti vedou jako záznam o své činnosti.

CO NOVÉHO U HASIČŮ?

AUTOR: Roman Stávek, velitel jednotky

Začalo nám období sucha a horka a s ním i období zvýšeného výskytu požárů a jiných událostí ohrožujících nejen občany Čejkovic. Jednou z novinek, o které si troufám říct, že většina občanů stále neví, je naše vybavení na likvidaci obtížného hmyzu. Proto v případě potřeby se na nás neváhejte obrátit. Nicméně doba jde vpřed a my se neustále učíme nové věci a rozšiřujeme naše vybavení. V plánu máme rozšíření výbavy o AED a jiné věci, které můžou zachránit lidský život.

Dále usilujeme o získání dotace na novou hasičskou zbrojnicí. Myslím, že letos by se nám to konečně mohlo podařit a posunulo by nás to opět dále. Zvýšila by se naše akceschopnost, rychlost, komfort a v neposlední řadě díky sociálnímu zázemí by se konečně mohl po zásahu každý z hasičů opláchnout přímo ve zbrojnici. Doufám, že se nám to podaří a děkuji všem, kteří o získání dotace a úspěšné dokončení projektu usilují. Zejména bych pak jmenoval paní místostarostku Anežku Hřibovou, starostu Ing. Pavla Novotného a paní Marii Ritterovou.

Z toho, co se nám letos vydařilo, je toho poměrně dost. Byl to jistě náš ples a už teď se těšíme na ten další. Naši mladí hasiči, to je kapitola sama o sobě, jsou to šikulové, kteří nám jsou příslibem do budoucna. Jde vidět, že lidé, kteří to dělají, to dělají dobře. Děkuji Vám!

Z dotací JMK se nám podařilo opět získat dotaci na nákup ochranných prostředků a vybavení. A to je nám důkazem, že naši „práci“ děláme dobře.

**VÍTE, ŽE HASIČI JSOU
V ČEJKOVICÍCH UŽ
130 LET?**

V neděli 22. července 2017
od 13.00 hod jste srdečně zváni.
Těšit se můžete na spoustu
hasičské techniky, ukázek
a výstavu fotek.
Občerstvení zajištěno.

**Program k 130. výročí
SDH Čejkovice:**

10.00 schůze
11.30 oběd
13.00 průvod hasičů spolu
s technikou obcí
14.00 nástup jednotek
14.30 ukázka techniky a zásahů

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

AUTOR: Helena Opluštilová, ředitelka MŠ

Letos jsme pro předškoláky připravili „Cestu do školy“. Na zahradě mateřské školy jsme pro předškoláky vytvořili cestičku se zastávkami, kde plnily úkoly, mladší děti jim do pracovního listu zaznamenaly splněné úkoly prstovými barvami. Děti si ověřily své znalosti a dovednosti a nakonec se přes bludiště a geometrické tvary dostaly ke škole. Altánek představoval školu, každý si musel zazvonit na triangel tolikrát, kolik je mu let, a projít papírovými dveřmi. Nakonec bylo všech 25 předškoláků pasováno na školáky. Dostali šerpu a dárky, knížku s věnováním, pamětní list a pracovní listy, které sami vypracovali během deseti lekcí v metodě dobrého startu. Všechny 25 předškoláků už se do školy těší. Přejeme jim hodně úspěchů a rodičům samé radosti.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Až budete číst tyto řádky, budou na spadnutí, či spíše jsou, prázdniny. Kdo si vzpomene na školu?

AUTOR: Mgr. Miroslav Maniš, ředitel školy

Jsou však chvíle v životě této instituce, chcete-li to chápat takto, či budovy, vnímáte-li to jinak, které zůstávají pěknou vzpomínkou, když už ne natrvalo, tak alespoň hodně dlouho. Alespoň než je překryjí ty čerstvější, zajímavější, přitažlivější. A ty přicházejí nově v každém školním roce. Je jich hodně – setkání u školního

vánočního stromku, pohádkový večer, dny s rakouskými přáteli z Neusiedlu, ale taky dny otevřených dveří.

Ten letošní se konal v neděli 9. 4. 2017. A opět byl v něčem nový. Oděný v novém nabídl nejen prohlídku školy, ale i program ve školní jídelně.

Otevřít dveře hostům bylo a je symbolem vstřícnosti, přátelství, nezištné

pomoci. A také nabídkou – pojď, pobuď chvíli, popovídejme si, zapomeňme na chvíli na starosti a spěch.

Možností, aby to tak bylo, se našla spousta. A zhruba 300 návštěvníků toho využilo plnou měrou. Potkávali se zde ti, které přivedlo stejné přání – připomenout si léta strávená ve škole, přišli rodiče, prarodiče často i s širokým příbuzenstvem, aby zhlédli to, o čem jim děti doma občas něco řeknou. Co je třeba vyzdvihnout je také fakt, že se objevili i přespolní a ocenit zájem těch, jimž děti do školního věku teprve dorůstají. Nu co, ať ví, do čeho jdou.

Velikonoce, přicházející jaro. Jak by bylo vůbec hostům nevyužít tuto tematiku. A jarní vánek provzdušnil vše,

co bylo k vidění, či to, co bylo možno dělat, zkusit si. Žáci a jejich učitelé, nejen však oni, se činili, a tak bylo možné na různých stanovištích házet vajíčky na terč, vyrábět kuřata z papíru nebo z piškotu, skládat papírová vajíčka, plést žily, vytvořit si zápichy do květináčů, splétat bužíрку, zdobit perníčky a otloukat pišťaličky. Na strom z kartonu pak mohly děti otisknout své palce a namalovat obrázek.

Pomohli také Brontosauři a Skauti velikonoční zaječí dráhou a velikonoční kimovkou. A ani to nebylo vše. Žáci nejvyšších ročníků zatančili polonézu, atleti předvedli své dovednosti a ukázali, že jejich úspěchy na různých soutěžích nejsou náhodné.

Jako další součást příjemného jarního odpoledne proběhla ve školní jídelně Hudební kavárna s posezením při reprodukcované hudbě, hudebním vystoupením žáků p. uč. Kratochvíly a členů hudební školy Yamaha a akustickým koncertem supiny Massage.

Všem, kteří se na přípravě akce podíleli, patří obrovské poděkování za to, že si v uspěchaném životním koloběhu dnešního světa udělali čas, aby vytvořili něco, co onen spěch zpomalí, dovoli zapomenout na každodenní starosti a zpříjemní jedno nedělní odpoledne.

HUDEBNÍ KAVÁRNA

Školní jídelna tentokrát pojala letošní Den otevřených dveří poněkud netradičně a otevřela pro Vás všechny svoji HUDEBNÍ KAVÁRNU, uspořádala výstavu dobové keramiky, skla a porcelánu ve sborovně ZŠ a výstavu obrazů paní Ivany Danhoferové ve vstupním vestibulu.

AUTOR: Vladimíra Otáhalová

Celá akce byla benefičně zaměřená na podporu léčby onkologicky nemocné dvouleté Kačenky Micháلكové z Popic u Znojma a zúčastnili se jí také Kačenčini rodiče.

Hudební kavárna měla za cíl uspokojit nejen Vaše sluchové, ale také chuťové buňky, což se myslím podařilo v maximální možné míře. Výbornou kávu a domácí limonády zde nabízela skvělá FABRICA DE CAFÉ z Hodonína, domácími sladkostmi přispěly jak paní kuchařky, tak maminky a babičky současných či potencionálních žáků. Z našeho „krámku“ jste si odnášeli laskominy či drobnosti na památku za symbolické ceny /děkuji Luce Gazaňové za krásné perníčky a Aleně Holešínské za zrcátka, náušnice a jiné milé předměty/. Libila se i trička s logem „POMÁHÁME KAČENCE“, která si zakoupilo také mnoho zaměstnanců školy a celý kuchyňský personál.

Sváteční odpoledne provázela slovem Hanka Pegrťová a trůfám si říct, že jen díky jejím nápadům, invenci a pohotovosti jsme dosáhli tak nečekaného výsledku benefice, zejména pak AUKCE PRO KAČENKU.

Té předcházely příjemné chvíle s žáky p. uč. Kratochvíly a hudební školičky YAMAHA, po nichž zahrála svůj akustický minikoncert skupina MASSAGE, se kterou již delší dobu spolupracujeme. Stejně jako všichni, kdo se do akce zapojili, hráli nám Tonda, Eda, Pavel a Vašek bez nároku na honorář a naopak hojně utráceli pro dobrou věc.

Aukce samotná byla jakýmsi vyvrcholením celého odpoledne a já osobně děkuji těm, kdo do ní svým darem přispěli, a také těm, kdo se do ní zapojili a jednotlivé předměty vydražili.

Dárci: p. Ladislava Škrobáková, Jitka Herůfková, Hanka Pegrťová, Oldřiška Pazderková, Miroslav Vajda, Alena Pilníková a Ivana Danhoferová.

Vítězní dražitelé: p. Honza z Bzence, Eda Michna, František Veverka, Alena Holešínská, Ivo Padalík, Johann Keyl, Hanka Pegrťová, Pavel Konečný.

Ať už si koupili úžasný dort, balíček sladkostí, nádhernou loutku panenky, sošku anděla, vzácnou stoličkovou soupravu broušeného skla, obraz „Strom“ nebo cenu hlavní, obraz „Ochránkyň Kateřina“, udělali to pro dobrou a správnou věc. Libor Svoboda pro nás ochotně zpracoval video sestřih z tohoto odpoledne, takže se k němu můžeme vracet.

Vážím si toho, že si udělali čas v tak hojném počtu jak rodiče, tak prarodiče, ale i představitelé Čejkovic a starostové okolních obcí a věřím, že příště nás bude ještě víc.

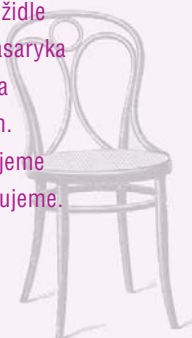
Na konto nadace KATEŘINA, CESTA ZA ZDRAVÍM jsme odeslali krásných 30 000,- Kč / 9000,- Fabrica de café, 9 000,- aukce, 8000,- zisk krámku, 4000,- příspěvek ZŠ Čejkovice z dobrovolného vstupného.

Děkujeme a už teď připravujeme na letošní pozdní podzim další akci, na které budeme zpívat, mlsat, tvořit a také trochu utrácet.

ŽIDLE PRO MASARYKA

Výzva k darování jedné nechalouně staré židle do domku T. G. Masaryka se zatím neshledala s kladným ohlasem. Výzvu tímto opakuje a předem moc děkujeme.

EXPEDICE

Každoročně škola pořádá přírodovědné exkurze pro žáky 8. a 9. ročníku. Nazývají se EXPEDICE a byly v minulosti podpořené grantem z Jihomoravského kraje. Jde o třídní přírodovědné repetitorium pro osmáky - Expedice LUH a jednodenní geologickou exkurzi do jeskyní Turolď s naučnou stezkou a geoparkem - Expedice Do nitra Země. Tyto exkurze se konají za podpory Hnutí Brontosaurus a ve spolupráci se ZOO Hodonín.

EXPEDICE LUH

AUTOR: A. Halabrinová, 8. tř.

Ve dnech 1. 5 - 3. 5. 2017 jsme se celá naše třída osmého ročníku vydali do Mikulčic. Ubytovali jsme se v klubovně u MŠ, která byla vybavena malou kuchyňkou, kde se dala připravovat jídla. Už v den příjezdu nám začal program s p. uč. Kalužíkem na utváření krajiny dolním tokem řeky Moravy a mohli si činnost řeky prohlédnout a vidět říční nivu i s jejími terasami, na kterých v současnosti stojí obec. Druhý den přijely lektorky ze ZOO Hodonín. S nimi jsme se ponořili do tajemství života v rybníku mezi různé bezobratlé - larvy hmyzu a obratlovce, především žáby z obojživelníků. Šlo jenom o část programu. Druhá část byla založena na zkoumání pobytových znamení zvířete, kdy jsme se vydali do lesa a hledali například péřka z ptáků, ulity od hlemýžďe a další stopy po bohatém životě zvířete.

Mikulčický Luh je nádherná oblast, vyhlášena jako přírodní park okolo Národního kulturního památníku Slovanského hradiště. Díky ní můžeme poznávat různé druhy

roślin a živočišstva, zejména ptactva jako je čáp a volavka, kteří žijí hlavně v těchto klidných oblastech.

Doufám, že se Luh zachová i pro další generace výletníků z naší školy.

EXPEDICE DO NITRA ZEMĚ

AUTOŘI: M. Čupr, M. Berková, M. Kundratová, L. Růžička, T. Prygllová, H. Loucká, L. Opluštilová, žáci 9. třídy

9. května jsme jeli do Mikulova na Turolď, který je součástí CHKO Pálava. Na cestě do jeskyně jsme prošli krátkou naučnou stezkou o horninovém složení lomu a stepnomilné vegetaci. Před jeskyní jsme si mohli prohlédnout geopark, ve kterém jsme mohli vidět horniny, např.: bazalt, granit, vápence, slepenec, fylit, pískovec. V jeskyních nás provedla speleoložka, která nám řekla, že některá její místa byla párkrát použita při natáčení filmů a že krápníková výzdoba zničili v minulosti vandalové. Také se tam nachází zimoviště vrápenců a netopýrů, proto je v zimních měsících zavřená. Nejvíce se nám zalíbili netopýři visící ze stropů domů.

ŠKOLNÍ VÝLET 8. ROČNÍKU

AUTOR: Stanislav Kalužík

Žáci 8. ročníku využili možnosti, kterou jim nabízí škola. Pilně celý rok pracovali a odměnou jim byly 4 dny strávené na poznávacím pobytu (školním výletu) v autokempu Pilák u Žďáru nad Sázavou. Město je vzdáleno od Čejkovic asi 130 km a leží v kraji Vysočina. Kromě nádherné přírody se zde nachází také významná barokní památka, která je od roku 1994 zařazená na Seznam světových kulturních a přírodních památek UNESCO. Jedná se o poutní kostel Svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře.

Pěším výletem se nám zdařilo vidět několik zajímavých míst chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy včetně rašeliniště, kde roste masožravá rostlinka rosnatka okrouhlolistá. Je také součástí loga této CHKO. Dále jsme si prohlédli Velké Dářko, prošli obcí Škrdlovice, vylezli na Tisůvku a viděli jedlobukový prales na Žákově hoře, obdivovali Peperek, stanuli Na konci světa či prolezli skrz Rozštípenou skálu.

POSTŘEHY ŽÁKŮ:

Chodili jsme na dlouhé túry, které se neobešly bez našeho stěžování. Večer jsme vždy hráli hry a zpívali u táboráku, dokud jsme nebyli unavení, a pak jsme šli spát. Poslední den jsme už museli balit, ale vůbec se nám nechtělo a rádi bychom výlet prodloužili. Velice se mi tam líbilo a ráda bych tam jela znovu. Zažila jsem skvělé zážitky, viděla skvělé věci a vytvořila si nové vzpomínky. Doufám, že se tam ještě někdy podívám.

Kožená

Viděli jsme spoustu zajímavých rostlin a viděli jsme i spoustu lesů. Výlet se nám hodně líbil, protože jsme viděli hodně zajímavých věcí.

Hřiba

Seznámili jsme se i s žáky z jiné školy, kteří byli ubytováni s námi v kempu. Vyzvali nás na fotbal, v kterém jsme zvítězili. Zápas byl dokonalý, dokonce jsme se domluvili, že za každý tým bude hrát jejich třídní učitel. Výlet byl asi nejlepší. Památek a krásných věcí, co nám příroda nabídla, bylo mnoho a všechny byly krásné a ani na chvíli nebyla nuda. Super zážitek se třídou.

Martin Hnidák

Velice se mi tam líbilo a rád bych se tam někdy vrátil. I když jsme za dva dny nachodili 50 km, stále je tam dost míst, která jsme nenavštívili.

Jaroslav Pavka

8. ROČNÍK NA VÝLETĚ

LETOŠNÍ ABSOLVENTI ZŠ!

BUDOUČÍ VINAŘI?

TRADIČNÍ LONDÝN ANEB ČEJKOVICE ZA KANÁLEM LA MANCHE

AUTOR: Petr Opluštil – nejstarší účastník

Již tradiční červnový zájezd do Velké Británie byl plánován prakticky celý školní rok, tedy již od září. Na programu byla důkladná prohlídka Londýna a návštěva v Legolandu v krásném královském městečku Windsor. Naše těšení se ustalo a úsměv nám ztuhl ve tváři v momentě, kdy se Velká Británie stala terčem útoků – a to necelých 48 hodin před naším odjezdem.

Ze dne na den jsme byli nuceni pohotově předělat celý program, aby se naše paní učitelky, 29 žáků školy a občané Čekovic a Poddvorova cítili alespoň trochu bezpečně. Londýn jsme sice na skok navštívili – kdo by si nechal ujít projížďku po Temži, stát jednou nohou na východě a zároveň druhou na západě či nádherný výhled na velkoměsto z Londýnského oka? Ale také jsme neplánovaně strávili den v překrásném přímořském městě Brighton a jako třešnička na dortu Windsor a atrakce v Legolandu. Návštěva Warner Bros studií a ateliérů, kde spatřil světlo světa Harry Potter, byla pro nás další nová zkušenost, která se líbila i zarytým odpůrcům těchto filmů.

A CO NA POBYT ŘÍKAJÍ ÚČASTNÍCI ZÁJEZDU?

Ve dnech 5. až 9. června se uskutečnil zájezd žáků ZŠ TGM v Čekovicích do Velké Británie. Měla to být návštěva převážně Londýna, ale po smutných událostech necelé dva dny před odjezdem se po dohodě s rodiči žáků program poněkud změnil.

První den jsme cestovali autobusem do Velké Británie. Druhý den jsme místo Londýna navštívili Brighton – krásné městečko u moře. Tam jsme si prohlédli mořské akvárium a molo. Po prohlídce města a nákupech jsme se vrátili k moři a měli volno. Večer jsme se ubytovali v hostelských rodinách v okrajové čtvrti Londýna.

Třetí den proběhla projížďka lodí po Temži a návštěva obřího ruského kola London Eye. Byl to úžasný zážitek – Londýn jsme měli před sebou jako na dlani. Odpoledne byl výlet do Warner Bros studií, kde se natáčela slavná série o Harry Potterovi. Děti byly nadšené. Večer opět návrat k našim hostitelům.

Čtvrtý den jsme se s rodinami rozloučili a jeli do královského města Windsor. Tam následovala procházka k nejstarší chlapecké soukromé škole Eton College. Další procházka se uskutečnila kolem Windsor Castle, venkovského sídla královny Alžběty II. Odpoledne bylo osobní volno v Legolandu, kde se všichni mohli vyřádit. Navečer už pak odjezd domů.

Cesta autobusem do Velké Británie je sice náročná, ale výhodná. Samozřejmě, že letecky by byla příjemnější, ale nedovedu si představit přesuny po Londýně a okolí. Autobus nás i po neplánované změně programu bezpečně a pohodlně dopravil tam, kam jsme potřebovali. Zájezd se vydařil a myslím, že všichni byli velmi spokojeni.

A CO NAŠI ŽÁCI?

Bylo to super, nejlepší týden mimo školu.

V Londýně se mi moc líbilo. Myslela jsem, že cesta bude dlouhá a nudná, ale uteklo to jako voda. Změna programu mi vůbec nevadila, spíše jsem byla ráda. Věděla jsem, že Londýn je krásné město, ale na vlastní oči je ještě hezčí. Rodina byla úžasná a milá. Jsem ráda, že jsem jela.

V Anglii se mi líbilo, někde více a někde zase méně. Cesta byla náročná, ale za tu cenu to stálo. Týden utekl jako voda, ale domů jsem jela plná zážitků. Klidně bych si celý zájezd zopakovala.

Když jsme vyjžděli od budovy školy, nebyli jsme z cesty před námi moc nadšení. Nakonec jsme si přáli, aby neskončila. Každý den jsme měli zajímavý program, u kterého jsme se pobavili a mnohé jsme se naučili. U rodiny bylo úžasné jídlo a super postel. Celý týden jsem si užila a určitě bych se tam chtěla vrátit.

Londýn je nekrásnější město, ve kterém jsem kdy byla.

PODPORUJEME PROJEKT NA ZÁCHRANU MOŘSKÝCH ŽELV

AUTOR: Stanislav Kalužík a Hana Krakovská

Stali jsme se partnerem ZOO Hodonín a jejich projektu Chráňme mořské želvy. Ten se zaměřuje na osvětovou práci a na organizování přímé záchrany želv včetně jejich vajíček (více na www.morskezelvy.cz). Koordinátorka projektu Mgr. Uhrová v rámci vyučovacích hodin osvětlila problematiku ochrany mořských želv, nadchla žáky, kteří se připojili společně s dalšími devíti školami v okrese.

Při příležitosti Mezinárodního dne biodiverzity a dne želv naši žáci 5. a 9. ročníku vyrobili želví suvenýry, které bylo možno koupit při oslavě pořádané v ZOO Hodonín a těmito penězi přímo podpořit záchranné programy v Indonésii.

ATLETIKA

AUTOR: Petr Damborský

Po zimní přípravě jsme absolvovali pravidelné jarní soustředění v krásném sportovním areálu v Ústí nad Orlicí, kterého se zúčastnilo 18 svěřenců našeho klubu. Soustředění bylo zaměřeno hlavně na technickou přípravu. Bohužel počasí nám moc nepřálo, dva dny přšelo a bylo zima. Den po návratu ze soustředění absolvovali starší žáci a žačky svoje první mistrovské kolo krajského přeboru družstev, které se konalo v Hodoníně.

Nejlépe si vedl Martin Hnidák, který zvítězil v hodu diskem, byl druhý v hodu kladivem a osmý v hodu oštěpem. Celkově získal 23 bodů. Ve skoku o tyči zvítězil Henrich Strýček. Jakub Kratochvíl byl 2x třetí v hodu diskem a v hodu kladivem. Adéla Kršová byla druhá ve skoku o tyči.

V prvním kole soutěže juniorek, které se konalo v Břeclavi, zvítězila Veronika Strýčková ve skoku o tyči a v běhu na 100 m překážek. Denisa Zhřivalová byla druhá ve skoku o tyči a výkonem 322 cm si vytvořila nový osobní výkon. Obě závodnice startovaly 8. května v Košicích ve slovenské extralize. Veronika zvítězila ve skoku o tyči výkonem 360 cm a Denisa byla třetí výkonem 310 cm.

V Praze na prvním kole extraligy obsadila Veronika Strýčková sedmé místo výkonem 380 cm, tímto výkonem si vylepšila svůj osobní rekord o 16 cm.

V neděli 14. května se v Břeclavi konalo Mistrovství Jihomoravského kraje žactva, kde jsme byli maximálně úspěšní a získali jsme 9 medailí. Dvě zlaté medaile si odvezl Kryštof Opluštil v hodu oštěpem výkonem 40 m a v hodu diskem výkonem 36,26 m a bronzovou medaili v hodu kladivem výkonem 30,06 m. Další dvě zlaté medaile získala Miriam Maděryčová, která zvítězila v běhu na 60 m překážek časem 10,00 a v běhu

na 150 m časem 19,78. Třetí místo obsadila v běhu na 60 m časem 8,32. Henrich Strýček zvítězil ve skoku o tyči výkonem 320 cm. Stříbrnou medaili vybojoval Jakub Kratochvíl v hodu kladivem výkonem 30,96. Bronzovou medaili získal Tomáš Říha v hodu oštěpem výkonem 35,41 a další bronzovou Martin Hnidák v hodu diskem výkonem 32,91.

Na druhém kole krajského přeboru družstev staršího žactva ve Znojmě zvítězil Henrich Strýček ve skoku o tyči výkonem 350 cm, ke svému osobnímu rekordu si přidal 16 cm. Ve stejné disciplíně starších zákyň zvítězila Adéla Kršová pěkným novým osobním rekordem 280 cm. Druhé místo obsadila Miriam Maděryčová v běhu na 60 m časem 8,45. Jakub Kratochvíl byl na druhém místě v hodu kladivem výkonem 31,69 m. Kryštof Opluštil se umístil 3x na třetím místě v hodu diskem výkonem 33,04m, v hodu kladivem 30,75 m a v hodu oštěpem hodil 37,93 m.

Mistrovství Moravy a Slezska žactva se konalo opět ve Znojmě. Nejlépe si vedl Jakub Kratochvíl, který získal bronzovou medaili v hodu kladivem výkonem 34,04 m. Martin Hnidák obsadil v hodu kladivem čtvrté místo hodem 32,03 m.

V Ostravě se za vytrvalého deště a zimy konalo Mistrovství Moravy a Slezska. V kategorii juniorek zvítězila ve skoku o tyči Veronika Strýčková výkonem 325 cm, druhé místo obsadila v běhu na 100 m překážek v novém osobním rekordu 14,86. Denisa Zhřivalová byla čtvrtá ve skoku o tyči výkonem 285 cm.

Mistrovství ČR dorostu a juniorů se konalo v Jablonci nad Nisou. Veronika Strýčková obsadila ve skoku o tyči čtvrté místo výkonem 356 cm. Velmi dobře si vedla v běhu na 100 m překážek, kde si časem 14,42 opět vylepšila osobní rekord a postoupila do finále. Ve finálovém běhu na osmé překážce zakopla a doběhla na osmém místě časem 15,37. Denisa Zhřivalová obsadila ve skoku o tyči šesté místo výkonem 311 cm.

Na Letní olympiádu dětí a mládeže, která se konala od 24. 6. do 29. 6. v Brně, byla nominovaná do družstva Jihomoravského kraje Miriam Maděryčová na 60 m překážek a do štafety 4 x 60 m.

Jarní část sezony je úspěšně za námi. Po krátkém oddychu se pokusíme dobře připravit na další část sezony a vylepšit si osobní rekordy.

Odkládejte ZDARMA vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- Můžete je odevzdat **prodejci** při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst** – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na www.elektrowin.cz

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?

Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

www.elektrowin.cz

Z ČEJKOVIC NĚKOLIKA VĚTAMI

AUTOR: Marie Ritterová

• V letních měsících je tu opět nabídka **Letních otevřených sklepů**. Prázdniny uzavře **v sobotu 26. 8.** oblíbená vinařská akce – **Den otevřených sklepů**. Chcete-li se dovědět i o dalších akcích spojených s dobrým čejkovickým vínem více, podívejte se na velmi pěkné stránky – www.vinozcejkovic.cz.

• Po 18 letech nám na kraji obce zmizelo čejkovické nádraží namalované na vlnitém plechu. Původně veselé dílo mladých „umělců“, kterým dnes táhne na čtyřicetku, bylo v docela neutěšeném stavu a bylo vyměněno za pěkné oplocení. Na volné ploše tak vidíme nejen ruch sběrného dvora, občany – poctivé třídiče, ale vidíme tak to, co na Sběrném dvoře není obvyklé, a myslím, že to ani nikdo nemá. Kvetou nám zde lekníny a dělají tak na Remízi docela pěknou parádu.

• Velkolepý **odjezd cyklisty Pavla Novotného** na nejsevernější bod kontinentální Evropy – **na Nordkapp na kole zn. LIBERTA**. Start proběhl 24. června 2017 v 11 hodin u radnice. Přejeme mu pěkné cyklistické zážitky z LIBERTA TRIPU, šťastný návrat a už teď se těšíme na zimní besedu „Nejen prstem po mapě ...“

• „K čemu slouží schody u kruhového objezdu u kostela?“ Nabízí se mnoho odpovědí, kterými můžeme zvědavé návštěvníky obce udivit a tak objevit v obci něco, co jiní nemají:

- schody do nebe (poněkud krátké)
- schody k Zeleným plicím obce (po rovině je cesta snazší)
- schody pro běžecký trénink (pro prověření fyziky – krátké).

Ale co tak čejkovický „Speakers Corner“ – se zvláštním umístěním na „kruháku“. To nemá nikdo! Veřejného prostranství, kde je povoleno vyjadřovat se na jakékoli téma.

Čejkovické „Debatní schody“ – veřejné prostranství, kde je povoleno vyjadřovat se na jakékoli téma. Aniž by to kdokoli určil, jsou opravdu k debatě využívány.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

AUTOR: Marie Gavendová - matrikářka

NAROZENÍ

Martin Kourek	Masarykova 87
Kristýna Michnová	Včelín 338
Barbora Jurasová	Zahradní 755
Petr Pavlík	U Tůfarky 545
Martin Plundrák	U Studýnky

SŇATKY

29. 4. 2017 – Čejkovice Jiří Vydarelý a Ludmila Korábová
 3. 6. 2017 – Čejkovice Zdeněk Maniš a Martina Konečná
 3. 6. 2017 – Čejkovice Bernard Škrobák a Irena Feketová
 3. 6. 2017 – Čejkovice Václav Oslzlý a Veronika Stávková
 10. 6. 2017 – Čejkovice David Hykš a Natálie Zemánková

ÚMRTÍ

Ludmila Kratochvílová	Úvoz 363	(roč. 1949)
Antonín Opluštěl	Městečko 782	(roč. 1948)
Josef Hnidák	U Hazuzky 233	(roč. 1949)
Metoděj Martinec	Městečko 133	(roč. 1937)
Marie Kominácká	K Marku 619	(roč. 1942)
Božena Piškulová		(roč. 1929)

INZERCE – NEMOVITOSTI

Hledám ke koupi rodinný dům
vhodný i jako penzion.
Tel: 737 905 611

Sháním ke koupi vinný sklep s posezením.
Tel: 732 116 651

Koupím byt v této lokalitě.
Tel: 604 547 716

BLAHOPŘÁNÍ

„V květnu 2017 oslavila své **90. narozeniny** paní **Marie Veselková**, U Kapličky 416.

S blahopřáním ji navštívil pan starosta Pavel Novotný.

Paní Veselkové přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.“

INFO Z KNIHOVNY

Obecní knihovna je o prázdninách otevřena od 12. července do 30. srpna vždy jen ve středu v obvyklém čase 14 – 19 hodin.

Výzva pro všechny, kdo zapomněli, že knihovna existuje. Přijďte vrátit vypůjčené knihy, na které čekají další čtenáři. Nových knih od vaší poslední návštěvy na policích přibýlo.

Velkým hříšníkům budou v červenci rozeslány upomínky, které jsou zpoplatněny podle knihovního řádu!

NAŠE OBEC RECYKLACÍ ELEKTROSPOTŘEBIČŮ VÝRAZNĚ ULEVILA ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ

Loni občané odevzdali k recyklaci 198 televizí, 50 monitorů a 1 278,00 kg drobného elektrického.

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrického ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vyřazených elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřadili 198 televizí, 50 monitorů a 1 278,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 63,90 MWh elektriny, 2 949,69 litrů ropy, 308,21 m³ vody a 3,15 tun primárních surovin. Navíc

jste snížili emise skleníkových plynů o 14,29 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 64,18 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestami do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

CERTIFIKÁT ENVIROMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

AUTOR: Mgr. Jan Vrba, předseda představenstva

Vážení partneři, dovolujeme si vám zaslat Certifikát k „Environmentálnímu vyúčtování za rok 2016“. Jde o přesný výpočet přínosu pro životní prostředí, který vznikl na základě zpětného odběru a recyklace vysloužilých elektrospotřebičů odevzdaných občany vaší obce, vašeho města. Díky Environmentálnímu vyúčtování přesně uvidíte, kolik jste uspořili elektrické energie, energetických surovin, primárních surovin a pitné vody. Vyčíslili jsme i váš podíl na snížení produkce nebezpečných odpadů a emisí skleníkových plynů.

Základem Environmentálního vyúčtování je studie životního cyklu (tzv. LCA – Life Cycle Assessment) vyřazených CRT televizí a monitorů, které tvoří cca 62 %

všech sebraných elektrozařízení v rámci společnosti, ale i drobných elektrospotřebičů, které tvoří zbývajících 38 %. Certifikát tedy vypovídá o kompletní struktuře sběru kolektivního systému ASEKOL.

Součástí dopisu je také návrh textace článku pro místní média, pokud uznáte za vhodné využít konkrétní informace z Environmentálního vyúčtování pro podporu osvěty o zpětném odběru ve vaší obci, vašem městě. V elektronické podobě naleznete text a ilustrační schémata také na

webových stránkách společnosti ASEKOL – www.asekol.cz v sekci tiskové centrum - Dokumenty ke stažení. Věříme, že zaslání výsledky potěší nejen Vás, ale budou také motivací pro zodpovědný přístup občanů ke třídění elektroodpadu v budoucnu.

CERTIFIKÁT ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Čejkovice

ZA ROK 2016 JSTE ZAJISTILI SBĚR 6 304,00 KG ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM DOSÁHLI:

Úspory elektrické energie
63,90 MWh

Úspory vody *
308,21 m³

Úspory ropy **
2 949,69 l

Snížení produkce nebezpečného odpadu
o 64,18 t

Úsporu primárních surovin
3,15 t

Snížení produkce skleníkových plynů
o 14,29 t CO₂ ekv

*

ÚSPORA TAKOVÉHO MNOŽSTVÍ VODY SE ROVNÁ STEJNÉMU MNOŽSTVÍ, KTERÉ JE SPOTŘEBOVÁNO PŘI 4 137 SPRCHOVÁNÍCH.

**

ÚSPORA TAKOVÉHO MNOŽSTVÍ ROPY SE ROVNÁ SPOTŘEBĚ STEJNÉHO MNOŽSTVÍ POTŘEBNÉHO K UJETÍ 43 377 KM V BĚŽNÉM OSOBNÍM AUTOMOBILU.

asekol
ZE STARÉHO NOVÉ!

Za společnost ASEKOL a. s. Mgr. Jan Vrba,
předseda představenstva.

SONNENTOR® Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU
neděle 3. září 2017 od 10.30 hodin

25 let

Slavte s námi a přijďte nahlédnout do zdejšího království bylinek a koření. Dobrá nálada, příjemné prostředí, milí lidé, báječné bioprodukty, bohatý program pro děti i dospělé a četné ochutnávky slunečních produktů. To jsou bylinkové slavnosti v SONNENTORU.

Těšíme se na vás! Vstup zdarma.

SONNENTOR WWW.SONNENTOR.CZ #TADYROSTERADOST

BravenecKarel@seznam.cz

VODO - TOPO - PLYN
VOLEJTE: 777 736 659

NÁVRH - MONTÁŽ - SERVIS

- KONDENZAČNÍ KOTLE
- TEPELNÁ ČERPADLA
- PLYNOVÉ SPOTŘEBIČE
- TOPENÁŘSKÉ PRÁCE

KAREL BRAVENEC
VODOINSTALATÉRSTVÍ
ČEJKOVICE 374

rm
prodej a servis

Martin Rybecký
Cigánov 509
Čejkovice

tel. č.728 779 174 | [f](#) Prodej a servis zahradní techniky Rybecký

Prodej a servis zahradní techniky

Nabízíme výrobky za přijatelnou cenu se zaručeným dodáním náhradních dílů a to:

- sekačky motorové i elektrické, křovinořezy, kultivátory, motorové pily, plotostříhy
- elektrocentrály, čerpadla, zahradní traktory
- zádové i ruční postřikovače

Jsme servis značek:
AMA, ABG, CASTOR, ALPINA, AL-KO, BRIGGS&STRATTON, TERA-VARI, FISKARS, HUSQVARNA, PARTNER, VIKING, STIGA, ECHO, OREGON, CRAFTSMAN, EINHELL, STIHL, HONDA, JIKOV, LIMPAN

Dále poskytujeme služby:

- vyrovnaní klikových hřídelí, oprava válců, broušení řetězů i na počkání, výroba a úprava řetězů na míru
- prodej olejů, maziv, náhradních dílů, nářadí, elektronářadí, lišt a řetězů, bazénové chemie, motocyklových olejů a různých doplňků
- oprava strojů jinde zakoupených

rybeckymartin@seznam.cz | www.rm-technika.cz

Hnutí Brontosaurus v Čejkovicích letos slaví 10 let!

Sobotní oslavu na klubovně 9. září
řádně rozparádíme! Zveme vás na:

Slavnostní odpoledne | od 15.00

- Kolečkiáda Open | závody v kolečkách
- Slavnostní slovo | kdo jsme a co děláme
- Výstava & prohlídka klubovny & workshopy, hry
- 18.00 koncert | TBeeGirls [Bardejov, SK/Praha, CZ]

Večer pokračujeme! | od 20.00

- Jasmín [Hodonín, CZ]
- MužiQ [Kyjov, CZ]
- vstup volný • arménské a srbské speciality •
- hry pro děti • brontosauří guláš • jubilejní pivní speciál •
- diskuze • Ekostan •

www.slavime10.com